Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: ”O.T.”, i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 173. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149223248/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: O.T.

nu, og saa vil jeg bilde mig ind, jeg er Hr. *Thostrup*, og har vundet den deiligste, fine Frøken. Juchhei! det er Comediantspillerliv vi føre!«

Otto forlod ham, men hørte, hvor *Heinrich* sang:

»Tra ri ro,
Der Sommer der ist do!
Zum Biere, zum Biere,
Der Winter liegt gefangen,
Und wer nicht dazu kommt,
Den schlagen wir mit Stangen.
Jo, jo!
Der Sommer, der ist do!«*

Som paa den klare solbelyste Dag pludselig en Taage kan skyde sig frem, slukke det varme Sollys, skjule den grønne Kyst og forandre Alt til Graat i Graat, saaledes blev det for *Otto*, der nylig følte sig saa lykkelig og ungdomsglad.

»De kan roligt sove!« sagde Verten, da *Otto* kom tilbage til Slagelse. »De skal betids nok blive kaldet paa, at De kan komme med Posten.«

Men hans Hvile var, som den Febersyges.

Posthornet lød i den tomme Gade. De rullede afsted; det var ved Daggry.

»Er det et Rettersted?« spurgte een af de Reisende, og pegede paa Høien, hvor, i denne Afstand, Korset kun tog sig ud som en Pæl.

»Det er heilig *Anders's* Kors!« svarede *Otto*, og levende stod for ham Erindringen fra Aftenen forud.

»Existerer det virkeligt?« sagde den Fremmede. »Jeg har læst om det i *Gjengangerbrevene*.«

Det var en smuk Morgen, Solen brændte varmt, Søen var blikstille, desbedre gik da Dampskibet *Børten*, som alt var seilet ud to Timer tidligere, laae endnu neppe en halv Miil fra Land. Seilene hang slappe, ikke en Luftning rørte sig.

Dampskibet gled tæt forbi; Børtpassagererne, meest Kudske, Haandværkssvende og Bønder, stode ved Relingen, nysgjerrige efter at see det; de hilsede. En af de forreste støttede sig til sin Knortestok,

* Büschings Volkslieder.